

[Rahbek.]

findes. Det er jo ikke saaledes, at vi har vist os uvillige til at stille Penge til Raadighed til Indkøb af Jord, hvor saadanne Lensjorder eller Præstegaardsjorder eller i det hele taget offentlige Jorder ikke har været til Stede. Vi har altid været og er fremdeles villige til at stille de nødvendige Pengemidler til Raadighed, og det viser sig ogsaa, at der har været rigelige Pengemidler til Raadighed sidste Aar, da Beløbet overhovedet ikke er opbrugt.

Det ærede Medlem mente, at vi burde have hele vor Udstykning over paa 4. Oktober-Lovens Princip. Deri er jeg absolut ikke enig med den ærede Ordfører. Jeg er tilbøjelig til at mene, at det er uheldigt med den nye Besiddelsesform, vi har faaet oprettet efter 4. Oktober-Loven. Det er jo faktisk saadan, at en Del Jordbrugere ikke længere — i alt Fald ikke paa alle Omraader — har fælles Interesse med andre Jordbrugere. Det gælder et ikke uvæsentligt Omraade som Ejendomsbeskatningen. Det er jo saaledes, at de Folk, der har Jord efter 4. Oktober-Loven, egentlig kan være lige glade, i hvor stor eller hvor lille Udstrækning Skatterne lægges over paa Ejendommen; det vil med Tiden give sig Udslag i den Afgift, de skal svare af deres Jord, saa paa den Maade har de ikke fælles Interesse med de andre. Det skal jeg imidlertid ikke komme nærmere ind paa ved denne Lejlighed. Vi kan, som allerede sagt, slutte os til, at man skal lade de to Love virke sideordnet i en Del Aar og saa til sin Tid tage Stilling til, hvilken Form man vil benytte i Fremtiden.

Naar det ærede Medlem Hr. Olufson synes at mene, at alle Venstres Medlemmer — og jeg forstod paa den Maade, hvorpaa det blev sagt, at det var dem her i Rigsdagen — sad i Prioriteter til op over Skorstenspiberne, vil jeg nu lige godt advare det ærede Medlem imod at tro, at det er saa galt. Vi har selvfølgelig vore Prioriteter — det er der ikke noget at sige til —, men naar man svarer enhver sit, er det ogsaa en hæderlig Sag, og jeg skulde tage meget fejl, om der ikke ogsaa indenfor det socialdemokratiske Parti var visse, der havde baade Prioriteter og Gæld.

Thorhauge: Det er meget interessant at se, at hver Gang vi her i Rigsdagen skal til at tale om Jordlove, er det, som om Bølgerne sættes i en saadan Fart, at de ærede Ordførere somme Tider kommer temmelig langt ud; det var særlig Tilfældet med

det ærede Medlem Hr. Olufson, men vi kender ham jo fra Fortiden.

Jeg synes, det er ganske naturligt at se paa, hvordan Forholdene ligger med den Jordlovgivning, vi har, naar der er forelagt Forslag til nye Jordlove som dem, her foreligger. Forholdet ligger jo saaledes ude i det praktiske Liv, at der for Tiden er rigeligt Tilbud paa Jord — det er der ingen, der vil nægte noget Sted. Jeg kunde nævne, at f. Eks. oppe hos os er Jord blevet tilbudt til Jordværdien, og det er jo det virkelige Forhold, det, der taler for sig selv, ved den Jordlovgivning, vi har. Som Bevis paa, at der er stærkt Tilbud paa Jord, kan nævnes, at vi har haft Jordlodder for Tiden til ca. 50 Brug.

Naar det ærede Medlem Hr. Olufson udtaler her, at det er bevist, at det er Gaardmandsbørn, der faar disse Lodder, medens Landarbejdere og Husmandsbørn ikke kommer i Betragtning, hører det heller ingen Steder hjemme. Vi søger stadig væk at faa Folk, som er kvalificerede, til at tage Brugene og Laanene, og de findes lige saa vel indenfor Husmændenes som indenfor Gaardmændenes Rækker, saa det mener jeg ikke vi kan føre en Strid om her.

Hvad angaar det Forslag, som foreligger i Dag om en kommunal Jordfond, har det ærede Medlem Hr. Niels Frederiksen fremsat mange Udtalelser ved Forslagets Forelæggelse og her i Dag, som jeg kan give min fulde Tilslutning, bl. a. den, at Udstykningen helst skal være saa spredt som muligt, at Folk faar Lov til at oprette deres Brug ude omkring mellem Befolkningen, hvor de kan oprette deres Brug og bygge deres Hjem betydeligt billigere. Kommunerne vil ogsaa hellere have denne Udstykningsform, end de vil have de store Kolonier, de Lodder, der er købt saaledes, at der bliver 40—50 Brug oprettet i en Kommune. De vil meget hellere have den mere spredte Udstykning, deri er jeg enig med den ærede Ordfører for de Radikale.

Men det er jo netop det, de har gennem den Lovgivning, vi har i Form af den gamle Husmandslov. Efter den har man jo denne Ret til at købe sin Jord dér, hvor man kan faa fat paa den, og hvor man ønsker at stifte Hjem. Naar Folk køber denne Jord, er Jordlovsudvalget og Amtskommissionen medbestemmende om den virkelige Pris, der kommer frem, og jeg synes, at vi i de senere Aar har været stærkt nede mod Jordværdien, som vi bruger som Rettesnor. Jeg ved godt, at det ærede Medlem Hr. Olufson holder paa, at vi er langt over, men